

tentia illicite acta deslevert, a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in æterno examine districtæ ultioni subjaceat, cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ lucis inveniant. Amen.

LXXIII.

Bulla Gregorii VII pro monasterio S. Petri Juncellensis.

(Anno 1073-85.)

[*Gall. Christ.*, Instrum., tom. VI, pag. 1., ex archiv. Juncell.]

GREGORIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto in Christo filio.... abbati monasterii S. Petri Juncellensis constituti in loco qui dicitur *Lunate*, suisque successoribus ibidem regulariter promovendis in perpetuum.

Supernæ miserationis respectu ad hoc universalis Ecclesiæ curam suscepimus et apostolici moderaminis sollicitudinem gerimus, ut justis precantium votis assueta benignitate favemus, et, libramine æquitatis, omnibus in necessitate positis, quantum, Deo juvante, possumus, subvenire debeamus. Proinde juxta petitionem tuam præfatum monasterium Juncellis, cui tu præesse dignosceris, in tutela et defensione sanctæ Romanæ et apostolicæ sedis suscipimus, et ab omni sæculari dominatione liberum semper esse decernimus, cui hujusmodi privilegio præsentis, auctoritatisque nostræ decreto indulgemus, concedimus et firmamus, statuentes nullum regum vel imperatorum, antistitem nullum, quacunque dignitate præditum, vel quemquam alium audere de iis quæ eidem venerabili loco a quibuslibet hominibus de proprio jure jam donata sunt, vel in futurum, Deo miserante, collata fuerint, sub cujuslibet causæ occasionisve specie, minuere, vel auferre, et sive suis usibus applicare, vel aliis quasi piis de causis pro suæ avaritiæ excusatione concedere, sed cuncta quæ ibi oblata sunt, vel offerri contigerit, tam a te quam ab eis qui tuo officio locoque successerint, perenni tempore illibata et sine inquietudine volumus possideri, eorum quidem usibus pro quorum sustentatione gubernationeque concessa sunt, modis omnibus profutura. Item constituimus ut, obeunte te, non alius ibi cujuscunque obreptionis astutia sive per investituram, sive per sæcularem potestatem ordinetur, nisi quem religiosi fratres ejusdem cœnobii cum communi consensu secundum timorem Dei elegerint de eadem congregatione, si idoneus inventus fuerit. Quod si talis, qui huic regimini congruat, inter eos inveniri non possit, cum consilio religiosorum virorum aliunde sibi Patrem et magistrum expetant, ordinandum vero ab episcopo in cujus diœcesi monasterium vestrum constitutum est, nisi forte ipsum ab apostolica sede interdictum esse claruerit; qui quandiu in eadem interdictione seu rebellione remanserit, nulla sibi a vobis obe-

dicentia exhibeatur. Quod si aliquis episcoporum, seu quælibet ecclesiastica vel sæcularis persona... monasterium vestrum, et abbates ejus vel monachi ab omni sæcularis servitii sint infestatione securi, omnique gravamine mundanæ oppressionis remoti in religionis observatione seduli atque quieti permaneant. Hæc igitur omnia quæ in hujus præcepti decretive pagina nostri continentur in perpetuum servanda decernimus. Si quis vero regum, imperatorum, sacerdotum, clericorum, judicum ac sæcularium personarum hanc constitutionis nostræ paginam ignorans contra eam temerario ausu venire tentaverit, admonitus semel, et iterum, usque tertio per convenientes inducias, si non resipuerit atque prædictæ Ecclesiæ vestræ non satisfecerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; et nisi quæ ab illo sunt male ablata restituerit, vel digna pœnitentia illicite acta deslevert, a sanctissimo corpore ac sanguine Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat. Cunctis autem eidem loco vestro justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant.

LXXIV

Privilegium Gregorii papæ de monasterio S. Benedicti.

(Anno 1073-85.)

[*MABILL.*, *Annal. ord. S. Bened.* V, 640.]

GREGORIUS episcopus, servus servorum Dei, HUGONI, venerabili abbati Cluniacensis monasterii, suisque successoribus in perpetuum.

Suscepti nos officii cura compellit venerabilibus locis, et præcipue his quæ proprii juris sunt sanctæ Romanæ Ecclesiæ, talem nostræ dispensationis adhibere diligentiam, ut in illis ea maxime apostolicis privilegiis et memorabili auctoritate firmentur quæ ad sacræ eruditionis studium, et ad religiosæ vitæ propositum et diuturnam spiritalis gratiæ ædificationem potissimum valere noscuntur. Quapropter de spiritali gubernatione et statu monasterii Sancti Benedicti, consistentis inter littora Padi et Larionis fluminum, hujusmodi instituta sancire et confirmare dignam duximus, ut nostra, quam semel impendimus, semper cum Dei adjutorio sollicitudo vigilet. Et sicut in illo auctorum, a quibus, constructum et Deo oblatum est, omni tempore devotio, fides vivit et pietas; ita ad commune ipsorum ac nostræ devotionis meritum nostra ibidem providentia, Deo disponente, vivat ac operetur auctoritas. Namque monasterium illud a Thedaldo, illustri viro, patre marchionis Bonifacii constitutum est, traditum vero et in proprium jus collatum beato Petro et ejus apostolicæ sedi, sicut et aliqua alia monasteria tempore nostri pontificatus, a Mathilde, filia ejusdem marchionis Bonifacii, quondam decreta et cerroborata constitutione, sicut etiam in aliis, quæ ad communionem et confirmationem ejusdem loci fecimus habetur privilegiis,

ut inde per singulos annos beato Petro et ejus apostolicæ sedi, in præsentia Romani pontificis aut ejus archilegati, Romæ aut ubi ipse jusserit, octo diebus ante vel post Kal. Maii, id est Romanæ, uncia auri impensionem reddatur. Verum quia tu, dilectissime frater et abbas venerande, ad regendum illud idem monasterium de congregatione Cluniacensis monasterii, cui, Deo auctore, præesse dignosceris, fratrem Widonem nobis donasti, virum religiosum et prudenter edoctum, qui ibidem sacræ religionis formam atque doctrinam secundum regulam sancti Benedicti et vestræ conversationis consuetudinem edoceret, et, Deo auxiliante, institueret; ne hujus ædificationis vestigia in posterum deleantur, aut tui, frater, spiritualis germinis fructus, per subrogationem alicujus extraneæ conversationis et infecundæ supplantationis, aliquo deinceps tempore deficiat vel occasione depereat; curam illius loci tibi tuisque successoribus in perpetuum in nostra vice committimus, ut in ejus gubernatione atque custodia nostræ sollicitudinis tu omnesque successores tui et potestatem habeant et studium procurationis impendant. Decernimus etiam ut, obeunte tibi abbate, vestra semper provideat diligentia quatenus idonea et huic officio digna in loco regiminis secundum regulam S. Benedicti persona subrogetur, et quidquid in monasterio ad augmentum et observationem monasticæ religionis institui vel emendari oportuerit, vestro semper magisterio et dispensatione administretur, salva quidem in omnibus auctoritate sedis apostolicæ, cujus juris locus ille esse dignoscitur, et cæteris quæ de consecratione abbatis et fratrum monasterii nec non et aliorum ad id pertinentium, seu de redditione census, postremo de omni statu ejus, in privilegiis pro sua stabilitate et speciali munitione sibi concessis, decreta ac statuta firmavimus.

LXXV.

Gregorius VII privilegia Ecclesiæ S. Audomari in Arthesia, Roberto Flandriæ comite postulante, confirmat.

(Anno 1075-85.)

[MIRÆUS, *Opp. diplom.*, tom. IV, pag. 5, ex motivo [juris capituli Audomari contra Bertinianos.]

GREGORIUS.... dilecto..... filio ROBERTO Flandrensium comiti.....

Ecclesiæ, quam beatus Audomarus, tertius Morinorum episcopus, fundavit in honore beatæ Dei genitricis Mariæ, et quæ usque in hodiernum diem ejusdem episcopi venerabilis habetur corpore, hujusmodi privilegia,.. auctoritatis nostræ decreto.... concedimus atque firmamus. Renovamusque etiam illa quæ beatus Nicolaus a beato Gregorio quadragesimus secundus eidem ecclesiæ fecit privilegia, præsentem Balduino quondam tuo progenitore, qui, ad apostolorum limina ad eundem papam veniens, promeruit pacificari eorum auctoritate cum socero suo Carolo imperatore, cujus filiam sibi copulaverat eo ignorante. Statuentes nullum regum, antistitum,

A nullum quacunque præditum dignitate vel quemquam alium, de his quæ eidem ecclesiæ a beato Audomaro, Adroaldo et cæteris donata sunt minuere vel auferre, sed cuncta quæ ibi oblata sunt, perenni tempore illibata et sine inquietudine aliqua volumus possideri, eorum.... usibus pro quorum sustentatione gubernationeque concessa sunt, modis omnibus profutura.

Item, constituimus ut, obeunte præposito vel decano ejusdem ecclesiæ, non alius ibi substituatur quacunque obreptionis astutia, nisi quem consensus canonicorum canonicè et secundum Dei timorem providerit ordinandum, vel elegerit constituendum, etc.

LXXVI.

B *Gregorii VII papæ bulla qua monasterio Cavensi Sanctæ Trinitatis donat et confirmat quædam monasteria.*

(Anno 1073-85.)

[MURATORI, *Antiq. Ital.*, V, 479,]

GREGORIUS episcopus, servus servorum Dei, omnibus Christi fidelibus, clericis ac laicis salutem et apostolicam benedictionem.

Notum esse volumus omnibus clericis ac laicis, Deum pia catholicaque fide colentibus, nos in apostolicæ defensionis tutelam Cavense monasterium suscepisse, quod apud Salernum in sanctæ ac individue Trinitatis honore constructum esse dignoscitur; cui monasterio nos quædam in Cilentio monte posita monasteria, videlicet monasterium Sanctæ Mariæ de Gulia, monasterium Sancti Nicolai, Sancti Archangeli, Sancti Magni, Sancti Fabiani, Sancti Georgii, Sancti Matthæi ad duo flumina, et ecclesiam Sancti Angeli de monte Corase, Sancti Blasii de Butrano, Sancti Joannis de Turesino, Sancti Salvatoris de Nuce, sancti Zachariæ de Lauris, cum cellis eorum, jure perpetuo possidenda atque regenda, et secundum Deum ordinanda venerabili Petro, abbati ejusdem monasterii, charissimo filio nostro Gisulfo principe concedente, olim donavimus, et nunc eidem abbati ejusque successoribus ad regendum corrigendum et procurandum ipsa committimus et auctoritate apostolica confirmamus. Interdicimus igitur in nomine Domini nostri Jesu Christi, et ex auctoritate beati Petri apostolorum principis, cujus vice sanctæ Romanæ Ecclesiæ præsidemus, et omnino prohibemus ut nullus archiepiscopus aut episcopus, nullus regum, ducum, principum, comitum, nullus clericorum, laicorum aut quælibet omnino magna vel parva persona, præfato sanctæ Trinitatis cœnobio in prædictis monasteriis vel ecclesiis, cunctisque ad ea pertinentibus, quocunque modo seu qualibet occasione aliquid minuere, vel dolos vel molestias aut aliquam violentiam inferre, aut Dei servos inquietare puniendâ temeritate præsumat, quatenus Romanæ soli Ecclesiæ idem monasterium cum præfatis ecclesiis pleno jure videatur esse subiectum. Tanto enim religiosi monachi, ibidem Deo servientes, sinceriori mente divinum opus exsequi